

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.044/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljár: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (17. sorszámon)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 4.K.700.502/2025/16. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 47.800 (negyvenhét ezernyolcszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. március 1. napjától 2024. december 31. napjáig – a perrel érintett – időszakban az helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete helység2, helység3 és helység4 települések voltak. Az alperes a körzeti megbízotti működési körzetekből körzeti megbízotti csoportot –

helység5i Körzeti Megbízotti Csoport (a továbbiakban: KMB csoport) – alakított ki, amelynek működési körzetébe a felperes működési körzete mellett további 6 település tartozott. A felperes körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén kívül, valamint a KMB csoport működési körzetében és azon kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (TIK küldések, átkísérések, elővezetés, előállítás, kísézői feladatok ellátása, rendezvénybiztosítás) szolgálati feladatokat, amelyek ellátásáért a felperes a rendvédelmi illetményalap 100 %-ának megfelelő megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatl számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perrel érintett időszakra – 2024. augusztus hónap kivételével, összesen 35 többletfeladatellátással érintett hónapra – bruttó 956.604 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a megbízási díj jogalapját és mértékét is.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 956.604 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj iránti igényt a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) és a Hszt. 71. § (3) bekezdésének időközben bekövetkezett változása okán három időszakra bontva vizsgálta. A keresetet a Hszt. 2. § 25. pontját, a 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3)-(6) bekezdését, 102.§ (1) bekezdés b) pontját, 115.§ (1) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. mellékletét, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdését, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 21., 22., 24. és 25.a), 37.b), 72.c) és 62.d) pontját felhívva bírálta el, megállapítva, hogy a kereset mindhárom időszak tekintetében megalapozott.

[5] Az első, 2022. január 1. és 2022. augusztus 11. napja közötti időszak vonatkozásában kifejtette, hogy a felek között nem volt vitás a tényállás, és az sem, hogy a járőr és a körzeti megbízott két különböző beosztás, amelyre két, egymástól elkülönülő jogi norma vonatkozik, ennek megfelelően a két tevékenység más beosztásba tartozónak minősül. A KMB Szabályzat 15., 24., 21.d és 72.c. pontjával összefüggésben utalt arra, hogy a körzeti megbízotti csoport létrehozása nem eredményezheti a körzeti megbízott eredeti működési körzetének az alperes által állított kibővülését, megváltoztatását. A körzeti megbízott működési körzetéből csak eseti jelleggel vonható el, ezzel szemben a peradatokból megállapíthatóan a felperest onnan nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen vonták el, emellett a felperes a KMB Szabályzat által tilalmazott kísérőőri, átkísérési feladatokat is végzett.

[6] A második, 2022. augusztus 12. napjától 2023. január 31. napjáig terjedő időszak kapcsán vizsgálta, hogy a módosított KMB Szabályzat 44. pontja alapján a 2. pont b) és c) alpontjaiban foglalt feladatokat a körzeti megbízottnak a Járőr- és őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) alapján kell ellátnia, ami azt jelenti, hogy a módosítás a körzeti megbízotti beosztás feladatait a járőri beosztás rendkívül tág feladataival egészítette ki. Szem előtt tartva a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.405/2023/5. számú döntésében foglaltakat, arra az álláspontra helyezkedett, hogy a közjogi szervezetszabályozó eszközök tartalmilag nem lehetnek ellentétesek semmilyen jogszabállyal. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, valamint a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §) és az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései is, amik a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései ezért nem teremtek alapot a felperes munkakörének a járőri munkakörrel oly módon történő bővítésére, hogy a körzeti megbízott azokat a feladatokat, melyek ellátásával a munkáltató megbízhatja, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén köteles ellentételezés nélkül ellátni. A felperes működési körzetéből a KMB Szabályzat módosítása okán immár kísérőőri feladat ellátására is elvonható, de továbbra is csak eseti jelleggel, ezért a felperes működési körzetén kívüli végzett tevékenységek és az elővezetések többletfeladatnak minősülnek.

[7] A harmadik, 2023. február 1 - 2024. december 31. közötti harmadik időszak vonatkozásában az alperes Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára való hivatkozását nem tartotta alaposnak, mivel az a megbízási díj Hszt. 71. §-ában meghatározott feltételeit nem írja felül, ellenkező esetben a megbízási díj Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és 71. § (3) bekezdése kiüresedne. A megbízási díjra való jogosultság megállapításához a Hszt. 71. § (3) bekezdésében meghatározott többletfeltételt vizsgálta. E körben annak tulajdonított jelentőséget, hogy a beosztásba nem tartozó feladat ellátása folyamatosan, rendszeresen kell, hogy történjen, hosszabb időn keresztül, és a többletfeladat ellátása valóban érdemben haladja meg a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit, azaz nem eseti jellegű, hanem ténylegesen jelentős többletmunkát jelentsen. A peradatok alapján igazoltak tekintette, hogy a felperes rendszeresen, minden hónapot érintően, valamennyi szolgálattal töltött napján a működési körzetén kívül is látott el többlettevékenységnek minősülő feladatokat (járőrözés,

TIK küldések, átkísérés), így többlettevékenysége nem eseti jellegű, hanem jelentős többletmunkának minősült.

[8] A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, tekintettel annak jogszabályi mértékére is, azzal, hogy bár a többletfeladatok ellátásához különleges többlettudás nem volt szükséges és a járőri beosztás a körzeti megbízottól alacsonyabb besorolású, de az alperes a felperessel annak munkaköri feladatain túl, rendszeresen, a munkakörébe nem tartozó, attól eltérő feladatokat láttatott el, mindez pedig a felperesnek jelentős többletterhet jelentett.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes a fellebbezésében – annak tartalma szerint – elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj mértékének a teljes perbeli időszakban 50%-os mértékre történő leszállítását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 45. §-ában, valamint a 30/2015. BMr. 2. mellékletében foglaltakat. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2. pontjában, 3. pont d) alpontjában, továbbá a 15., 18., 20., 21., 22., 24., 25., 31., 37., 57-58., 61-63. pontjában írt, 2022. augusztus 12. napjáig hatályban lévő rendelkezéseket. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást és az irányadó jogszabályokat helyesen állapította meg, azonban téves következtetésekre jutott a kereset megalapozottsága tekintetében. Egyetértett azzal, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, amelyekre eltérő szabályzatok vonatkoznak.

[10] A KMB Szabályzat 37. pontja értelmében a körzeti megbízott szolgálatteljesítési ideje 70 %-át a közterületi feladatellátásnak kell kitennie, amely legalapvetőbb formája a járőrözés, ezt a körzeti megbízott a KMB Szabályzat 50-63. pontjai szerint látja el, ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértően minősítette a járőri feladatokat többletfeladatnak. A 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 70. § (1) bekezdése értelmében a járőrözés rendőri feladat, a közterület ellenőrzés egy formája, amelyet a körzeti megbízott is elláthat. Téves az a következtetés, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen látja el. A KMB csoport létrehozásának szakmai indoka annak biztosítása, hogy annak valamennyi tagja a teljes területen biztosítsa a körzeti megbízotti feladatok ellátását, így a csoporttag körzete kibővül a KMB csoport működési körzetével, amit alátámaszt a KMB Szabályzat 72. pont c) alpontjában foglalt rendelkezés is. A KMB Szabályzat a körzeti megbízotti közterületi feladat ellátását ezért a KMB csoport teljes körzeti megbízotti működési körzetében írja elő. A körzeti megbízotti beosztás nem foglalja magába a járőrbeosztás valamennyi feladatát, emellett a körzeti megbízott bővebb feladatrendszere a járőr és járőrvezetői beosztáshoz képest magasabb jogszabályi besorolást és ahhoz tartozóan magasabb illetményt eredményez. Hangsúlyozta, hogy a járőri illetmény a megbízási díj maximális mértékével kiegészülve sem éri el a felperes körzeti megbízotti alapilletményét. A KMB Szabályzat 21. d) alpontja alapján a rendszeresség nem zárja ki az eseti jelleget a körzeti megbízott működési körzetéből való

elvonásának megítélésekor, a körzeti megbízott elvonása azon okból nem mellőzhető, hogy arra az adott napon vagy hónapban már többször sor kerül, különösen, ha arra késedelmet nem tűrő helyzetben került sor.

[11] A KMB Szabályzat módosításával összefüggésben az elsőfokú bíróság jogsértően állapította meg, hogy a módosítás nem teremtett alapot a felperes munkakörének járőri feladatokkal történő bővítésére. Megismételte, hogy a két beosztás egymástól elkülönül, a körzeti megbízott a járőrhöz képest részben eltérő feladatokat lát el, ami által a körzeti megbízott jogszabályi besorolása és illetmény alapja magasabb. A KMB Szabályzat 62. pont d. alpontjára, 21. és 25. pontjaira hivatkozással alaptalannak tartotta a keresetet erre az időszakra, kiemelve, hogy a kísézői és elővezetési feladatok ellátása nem volt tilalmazott, így ezek ellátása a megbízási díjra való jogosultságot nem alapozza meg.

[12] A Hszt. módosítással érintett, 2023. február 1. napját követő időszak kapcsán kifejtette, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, illetve 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezésére figyelemmel a felperes igénye ezen időszakra nem megalapozott. E körben a Hszt. 71. §-ban írtakat az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Hszt. 102. §-ától függetlenül. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat a megbízási díjra való jogosultság megítélése szempontjából mindenképpen vizsgálni (és nem mellőzni) kell, hiszen az a szolgálatteljesítésre vonatkozik, így meghatározza, hogy mi minősülhet többletdíjazásra jogosító többletfeladatnak. Ezen szabály nem üresíti ki a Hszt. 71. §-ban foglalt megbízás jogintézményét, a megbízási díj ugyanis továbbra is jár a szolgálatteljesítési időn kívüli, az érintett által a végzettsége, képzettsége alapján ellátható, de a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli többletfeladatokért.

[13] A megbízási díj összegszerűsége a jogalap fennállása esetén sem haladhatná meg a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti minimumértéket, a rendvédelmi illetményalap 50 %-át figyelemmel arra, hogy a magasabb összegű megbízási díjigényt a munka bonyolultsága, időigénye, gyakorisága és a szükséges többlettudás sem alapozzák meg.

[14] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, másodfokú perköltségigény mellett. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott: a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. A két beosztás (körzeti megbízott és járőr) feladatai elválnak egymástól. A Kúria gyakorlatára hivatkozva állította, hogy a körzeti megbízotti csoport működési körzete nem ad arra felhatalmazást az alperesnek, hogy azon belül bármilyen rendészeti feladatot ellásson a körzeti megbízott, emellett a felperesnek a csoport működési körzetén kívül is kellett szolgálati feladatokat ellátnia. Az elsőfokú bíróság a második és harmadik időszak tekintetében is jogszerű álláspontra helyezkedett a kereset megalapozottsága vonatkozásában. Végezetül kitért arra, hogy a megbízási díj mértékét az alperes a fellebbezésében ugyan vitatta, ám nem fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság milyen körülményeket értékelt jogszabálysértő módon.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[15] A fellebbezés nem alapos.

[16] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a Hszt. 2. § 25. pontja, 45. §-a és 71. § (2), (4) és (6) bekezdései megsértésére, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB Szabályzat egyes rendelkezései helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés]. Figyelemmel volt arra, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéleti indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amelyekkel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[17] A másodfokú bíróság előjáróban – a KMB Szabályzat módosításával nem érintett 2022. március 1. napjától 2022. augusztus 11. napjáig időszakra vonatkozóan – leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett kérdésekben már állást foglalt, így arról is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, így módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensék, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a Járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása – a perben sem vitatottan – elválik egymástól. Az elsőfokú bíróság ezért az első kereseti időszak vonatkozásában helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[18] A KMB Szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési területe közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezek felül a módosítás előtti KMB Szabályzat 24. pontja nem tette a körzeti megbízott feladatává a járőri beosztáshoz tartozó feladatok ellátását, csupán annak lehetőségét teremtette meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a KMB csoport létrehozása nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott feladatköre a KMB csoport működési körzetében a járőrszolgálati feladatokkal kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának a célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte; ezen álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult [Kf.VII.45.176/2021/4.- K-KJ-2022-930, Kf.VII.45.184/2021/4.-K-KJ-2022-929 számú határozatok]. Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítéssel hajthat végre. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult. Lényeges azt is hangsúlyozni, az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a felperes által ellátott többletfeladatok a felpereséhez képest alacsonyabb beosztású és illetményfokozatú beosztáshoz (járőr) tartoztak-e, hanem az, hogy ezek többletfeladatnak minősültek-e, amelyek ellátásáért a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezésre jogosult. Az, hogy a Szolgálati szabályzat 70. § rendelkezései a járőrözést (járőrszolgálati formát) végrehajtként nem járőrt, hanem rendőrt jelölnek, nem jelenti azt, hogy a járőrszolgálati feladatok a felperes körzeti megbízotti beosztásába tartozóak. A Szolgálati szabályzat 70. §-a önmagában egyébként sem, csak a vonatkozó egyéb rendelkezésekkel összefüggésben értelmezhető. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a Szolgálati szabályzat 67. § (1) bekezdésében írtakat, amely szerint a rendőrök a szolgálati feladataikat külön végrehajtási rendelkezések alapján, különböző szolgálati formákban, a szakmai szabályzatokban (ez a felperes esetében a KMB Szabályzat) meghatározott módon hajtják végre. A Szolgálati szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. A Szolgálati szabályzat ezen rendelkezése a szolgálati előjárónak csupán arra ad a lehetőséget, hogy egy adott (azaz egyedi, eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, s nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógenssek, eltérést nem engednek (EBH2010. 2259.), ami egyúttal azt is jelenti, hogy azoknak kiterjesztő értelmezés nem adható.

[19] Az elsőfokú bíróság bizonyítékokkal alátámasztottan (alperes által nem vitatott felperesi kimutatás, TIK küldési naplók) annak is megfelelő indokát adta, hogy a felperes ezen többletfeladatokat nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látta el, amely feladatok a szolgálatai többségét érintették. Mindebből helyesen vonta le az elsőfokú bíróság azon

következtetést, hogy a felperes rendszeresen, a saját működési körzetén kívül is látott el szolgálati feladatokat. Helyesen értékelte, hogy a felperes a járőr feladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amely feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozóak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4.- K-KJ-2021-744 számú határozat). Az elsőfokú bíróság ezért az első kereseti időszak tekintetében helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperest a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díj megilleti.

[20] A másodfokú bíróság a továbbiakban a 2022. augusztus 12. és 2023. január 31., valamint a 2023. február 1. és 2024. december 31. közötti időszakra igényelt megbízási díjjal összefüggésben elfoglalt, a keresetet e tekintetben is megalapozottnak találó ítéleti álláspontot vizsgálta.

[21] Az alperes a második időszak tekintetében ugyan tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, érveit ugyanakkor a fellebbezésében ezzel kapcsolatban nem fejtette ki. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az elsőfokú ítéletben helytállóan kifejtettek szerint a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései nem teremtettek alapot a felperes munkakörének a járőri munkakör majd minden feladatával történő bővítésére. A másodfokú bíróság – az ítéltábla e kérdésben kialakult és következetes gyakorlatára utalva – rögzíti, hogy az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK), mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdésének d) pont] vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontja és 2. számú melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr.-rel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri

beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne ugyanis a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) alpont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[22] Az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg a 2022. augusztus 12. napját követő kereseti időszak vonatkozásában, hogy a módosított KMB Szabályzat 62. pont d) alpontjában rögzített, az elővezetéssel kapcsolatos szabályokat nem lehet úgy értelmezni, hogy e feladat végrehajtásával összefüggésben a körzeti megbízott működési körzete a rendőrkapitányság illetékességi területére bővülne, ilyen szabályozást a KMB módosítás nem tartalmaz. A KMB Szabályzat 44. pontja azt tartalmazza, hogy a rendőrkapitányság illetékességi területén a 2. pont b-c) alpontokban meghatározott feladatokat kell ellátni. A 2. pont c) alpontja pedig kifejezetten rögzíti, hogy a körzeti megbízotti szolgálat célja a rendőrkapitányság illetékességi területén a rendészeti feladatok közül „jogszabályban, valamint közjogi szervezetszabályozó eszközben meghatározott”, tehát nem minden feladat ellátása. Ezt részletezve a közjogi szervezetszabályozó eszköz KMB Szabályzat 62. pont d) alpontja az elővezetési feladatok ellátását a körzeti megbízott körzeti megbízotti működési körzetében (értelemszerűen a körzeti megbízotti körzetéből végrehajtva) rendeli elvégezni. Az alperes elővezetésekkel összefüggő fellebbezési előadása ezért nem megalapozott. A módosított KMB Szabályzat 21. f) alpontja értelmében a körzeti megbízott kísézőőri feladatellátásra csak eseti jelleggel vonható el. A peradatokból megállapíthatóan a második kereseti időszakban a felperes kísézőőri (átkísérési) feladatellátására többször került sor, emellett a felperes egyéb többletfeladatokat (járőr) is rendszeresen végzett, az elsőfokú bíróság ezért helyesen vonta le a második kereseti időszak vonatkozásában azt a következtetést, hogy a felperes által rendszeresen végzett elővezetések, kísézőőri feladatellátás és egyéb (járőr) feladatok a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhetők, amelyek megbízási díjra jogosítanak.

[23] A 2023. február 1. és 2024. december 31. közötti időszak vonatkozásában az elsőfokú bíróság helyes jogkövetkeztetésre jutott a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatban. A kereseti kérelem szerinti megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítása során a jogalkotó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint jogcímet megtartotta, és – „A szolgálati viszony tartalma” elnevezésű X. Fejezetben meghatározott rendelkezésektől elkülönítetten, „A szolgálati viszony módosítása” elnevezésű VIII. Fejezetben – továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy annak megállapítását az újraszabályozott (3) bekezdésben a korábbi szabályokhoz képest szigorúbb feltételekhez

kötötte. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az ott megjelölt egyes szolgálati feladatait a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult, mert a bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját együttesen és egymásra tekintettel kell értelmeznie. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel ugyanis a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. Ezért a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alkalmazásának is teret enged, mert utóbbi rendelkezések – ellenkező kikötés hiányban – elsősorban a hivatásos állomány tagja rendes szolgálatteljesítési idejében [Hszt. 134-137. §-ai] ellátott többletfeladataira vonatkoznak. A szolgálatteljesítési időn túli túlszolgálat [Hszt. 139. § (1) bekezdés] ellentételezését külön rendelkezés [Hszt. 140. §] tartalmazza. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1. napjától a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg. Ehhez képest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pont második fordulója az ellentételezés megfizetése alól abban az esetben mentesíti a munkáltatót, ha a szolgálati beosztáshoz nem tartozó, a hivatásos állomány tagja végzettségének, képzettségének megfelelő, a szervezeti egység feladatköréhez tartozó feladatellátás a rendes szolgálatteljesítési időn belül eseti jellegű vagy nem jelentős többletmunka. Így az alperes érvelésével szemben a Hszt. 102. § (1) bekezdése nem minden, a rendes szolgálatteljesítési időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít. A másodfokú bíróság utal arra, hogy a jogalkotó a belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló 2024. évi LXXVII. törvény – Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését 2025. január 1. napjától hatályon kívül helyező – 87. §-ához fűzött indokolásában (Indokolások Tára 2025/3.) maga is rámutatott a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj megállapításának fenti feltételeire, és a továbbiakban ezen jogcímet nem kívánta hatályban tartani. Mindezen jogszabályi előírásoknak megfelelően az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a felperes az érintett hónapokban a Hszt. 71. § (3) bekezdésében írt nem eseti jellegű, jelentős többletmunkát végzett, ezért a harmadik kereseti időszak tekintetében is jogosult a megbízási díjra.

[24] A megbízási díj összecszerúsége körében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta. E körben a másodfokú bíróság az alperes által felhívott anyagi jogi rendelkezésre – a Hszt. 71. § (5) bekezdésére – tekintettel azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította-e meg a megbízási díj összegét. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.-K-KJ-2021-1281). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság az első időszakra vonatkozóan a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, mérlegelése okszerű. Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt a többletfeladatok ellátásával kapcsolatos munka bonyolultságára, időigényére, gyakoriságára és a szükséges többlettudásra. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta

megfelelőnek, fellebbezésében a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna.

[25] Az alperes a fellebbezésében nem adott elő olyan érvelést, amely az elsőfokú ítéletben foglaltak megdöntésére alkalmas lenne, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) és 3. § (1) bekezdés a) pontjaira figyelemmel a felszámítással egyezően állapította meg tekintettel arra is, hogy annak mérséklését az alperes nem kérte.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték (76.529 forint) az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[28] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 16.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
----------------------	-------------------------------	---------------------

a tanács elnöke	előadó bíró	bíró
-----------------	-------------	------